

Dómadags- profetarnir

SÍÐAN frihandilsavtalan við EF varð gjörd hava vinnulívsmenn dúgliga tikið lut í orðaskiftinum um viðurskifti okkara við EF. Vit kundu ynskt, at teir høvdu verið eins raskir at lufta sínum meiningum um hesi viðurskifti áður enn avtalan varð gjörd sum aftaná, men tað gerst so einki við nú. Vit eru sannførd um, at avtalan er ein góð avtala, men tíverri røkkur hendan sannføring ikki til alt føroyskt vinnulív.

Í orðaskiftinum um handilsavtalu við EF, sum verið hevur ta seinastu tíðina hava vinnulívsmenn so at siga gingið í tveimum bólkum. Tað, sum hevur eyðkent hesar báðar bólkur, er ein sera ójovn uppfatan av frihandilsavtaluni og fylgjum hennara fyri føroyskt vinnulív og arbeiðspláss. Annar bólkurin hevur nýtt nógva orku til at av-

mynda avtaluna sum eina vanlukku fyri Føroyar. Tað er so at siga ongin endi á øllum teimum vanluksum, ið fara at fløða inn yvir landið, tá avtalan skal setast í gildi og fyllast út. Hesir dómadagsprofetar umboða stórt sæð tann partin av vinnuni, sum nú í hálva øld hevur ligið trygt í lívd av verjutolli og øðrum protektionistiskum tiltøkum. Tað

løgna við hesum umboðum er hetta, at tey ikki tykjast skilja, at allir tollmúrar í heiminum nú rapa. Engin sleppur at halda fram við at verja sítt vinnulív og sín heimamarknað við tollmúrum. Tað er sjálvandi ikki bannað, men tað land, ið hetta ger, fær ikki tollsæmdir frá øðrum. Heimurin gongur við risafetum móti frihandli og hesum veruleika

noyðast vit at liva við, hóast hann ikki kemur øllum eins væl við. Dómadagsprofetarnir áttu tí heldur at brynjað seg og virki síni út til tær broyttu umstøðurnar í staðin fyri at royna at taka tað síðsta mótið frá fólki.

SO mikið um dómadagsprofetarnar. Síðan er tað hin bólkurin. Hesi eru tey, sum leingi hava dugað at sæð hvagar leiðin bar, nevniliga móti frihandli. Hesi duga at síggja teir veruliga stóru og góðu møguleikar, sum eru í frihandilsavtaluni við EF. Hesi fólk — vinnulívsmenn, fakfelagsfólk og politikarar leggja állan doyln á at troyta teir møguleikar, ið veruliga eru í avtaluni við EF. Her eru stórir menningarmøguleikar fyri okkara fiskiðnað. Tað ræður um at nýta hesar møguleikar. Tað mátti verið sømiligari at nýtt alla orku til tess at nýta møguleikarnar í EF avtaluni, enn til gremjingar og máttstjalanda dómadagstalu.

sosigaley

Dimmalætting

VEGJA
HÓNDI

DAGBLAÐIÐ

TRUKA
KRUSUN

14. SEPTEMBER

FRIÐ FØROYAR

NORÐ-ÞYSS

Dimma og EF

Málgagnid hjá sambandsflokkinum Dimmalætting er aftur ferid í hernað móti samgonguni og avtaluni, sum Føroyar hava gjørt við EF. Blaðið skrivur í oddagrein leygardagin, at íslendingar hava fingið eina nógva frægari avtalu enn føroyingar og hetta er orsøkin til, at landsstýrið nú aftur má til Bruxelles at samráðast av nýggjum. Dimmu líkt, so sigur hon bert ein part av sannleikanum. Tað er rætt, at íslendingar hava fingið eina góða avtalu, men tað hava vit føroyingar eisini og fleiri førur eina betri avtalu. Vert er at geva gætur, at meðan EF mótvegis EFTA fekk íggjøgnum kravið um at tengja kvotur við tollfrælsi, so finga okkara samráðingarmenn og politikararnir EF at góðtaka ikki at

tengja fiskikvotur undir Føroyum upp eina frihandilsavtalu við EF. Hetta nevnr Dimma ikki, kanska tí hon hevur gloymt tað ella vil dylja tað sum mansmord fyri mongu lesarum sínum. Hon vil heldur villeiða lesararnar enn at siga teimum sannleikan. Tað er so einki nýtt tá talan er um at fara í hernað móti politiskum móttøðuflokkum.

Men hetta eigur at verða endurtikið. EF tók krav okkara um at eina frihandilsavtala als einki skal hava við fiskirættindi at gera fyri góða vøru. Júst hetta varð tað mest umráðandi at fáa upppláss, áðrenn vit byrjaðu samráðingarnar. Hvat avtaluni við EFTA annars kravið um at tengja kvotur við tollfrælsi, so finga okkara samráðingarmenn og politikararnir EF at góðtaka ikki at

samráðst okkum til, men hesum er hædd tikið fyri, tí vit hava rætt til at samráðast av nýggjum nettup út frá teimum fyrimumum, sum EFTAlond hava fingið í íggjøgnum. Men tað fer so ikki at vika við hin spurningin, sum er at vit sleppa undan at lata fiskikvotur fyri tollfrælsi.

Gud náði okkum um Dimma og sambandið ráddi fyri borgum, nú hesar samráðingar vórdu fingnar frá hondini. Tá hevði tað hvørki verið fuglur ella fiskur. Men vit høvdu helst staðið sum kánus við ongum sum helst. Nú finga vit fyri tað fyrsta eina rimuliga góða avtalu, sum vit nú kunnu endurskoða fyri nettup at njóta gott av tí avtaluni, sum gjørd er millum EFTA og EF. Vit mugu heldur ikki gloyma, at hevði staðan verið tann, at vit skuldu bíða við eini

avtalu til EFTA og EF høvdu verið samd, ja tá hevði verið torført hjá okkum at fingið íggjøgnum kravið um ikki at tengja fiskirættindi og tollfrælsi saman. Her hava vit verið so mikið vaks, at vit hava dugað at sannført EF um tað órimuliga í, at teir av eini lítla tjóð sum okkara skuldu krevja fisk fyri toll. Vóru vit komnir aftaná EFTA, so hevði tað jú longu skapt presens fyri okkum eisini og vit høvdu helst verið noyddir til at góðtaka fisk fyri toll.

So Dimma og sambandið kunnu leika í sum teimum lystir. Sjálvandi fær ein ongantíð øll síni ynski uppfyllt. Men vit eiga at vera nøgd við avtaluna og nú gera alt fyri at stuðla okkara samráðingarmonnum at betra verandi avtalu.

Niðursligin

Útvarpið visti í nú um dagarnar at siga frá, at ein kvinna varð sligin í andlitid og fallin í óvit uttan fyri víðalundina í Havn seint leygarkvöldið. Hetta var sambart útvarpinum harðskapur við líf. Engin orsøk varð til hetta grova álop skilt. Tað er ikki serliga hugaligt at vita sær, at slíkur harðskapur nú eisini skal gerast partur av okkara gerandisdegi. Higar til hava vit verið spard fyri alt ov nógva av tí harðskapi, sum annars sermerkir stórbýrarnar í okkara grannalondum, tó at vit ikki heilt sleppa undan harðskapi ol. Men sum tíðirnar eru vørnar, so mugu vit gera okkum greitt, at hetta er tað, sum kann henda, tá fólk einki vita sær til at taka og tá mong av teimum ungu eru uttan

arbeiði. Nú skal hetta ikki skiljast sum at vit halda, at arbeiðsloysi er orsøkin til slíkar hendingar, men vit eiga at gera okkum greitt, at harðskapur og kriminellar gerðir kunnu gerast stórir partur av gerandisdegninum í ringum tíðum. Spurningurin er tí, um vit ikki at at vera á vørðhaldi í stórir mun eitt nú við at politiid er fyrireikað til at slíkt kann henda og harvið eisini er meira úti á gøtuni um næturnar. Tó ikki soleiðis at skilja, at politiid eigur avgjørt at vera eitt varskóg, hóast hetta sum so var ein tilvildarlig hend-ing.